

Ο περί Αστικών Αδικημάτων (Τροποποιητικός) Νόμος του 1985 εκδίδεται διά δημοσιεύσεως εις την επίσημον εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας συμφώνως τω άρθρω 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 156 του 1985

ΝΟΜΟΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΩΝ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΑΣΤΙΚΩΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ ΝΟΜΟΝ.

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Αστικών Αδικημάτων (Τροποποιητικός) Νόμος του 1985 και θα αναγινώσκηται ομού μετά του περί Αστικών Αδικημάτων Νόμου (εν τοις εφεξής αναφερομένου ως «ο βασικός νόμος»).

Συνοπτικός
τίτλος.

Κεφ. 148
87 του 1973
54 του 1978.

2. Το άρθρον 57 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

Τροποίσεις
του άρθρου 57
του βασικού
νόμου.

- (α) Διά της εκ του εδαφίου (4) αυτού διαγραφής των λέξεων «εγειρομένη επ' ωφελεία των εξαρτωμένων του αποβιώσαντος» (εβδόμη και ογδόη γραμμαί) και
- (β) διά της εκ του εδαφίου (7) αυτού διαγραφής του ορισμού του όρου «εξαρτώμενος».

3. Ο βασικός νόμος διά του παρόντος τροποποιείται διά της εν αυτώ ενθέσεως, ευθύς μετά το άρθρον 57, του ακολούθου νέου άρθρου 57Α:

Τροποίσεις
του βασικού
νόμου διά της
εν αυτώ
ενθέσεως νέου
άρθρου.

«Ουδέν δικαίωμα αποζημίωσης διά μείωσιν της διάρκειας της ζωής.

57Α—(1) Εν αγωγή εγειρομένη δι' αποζημιώσεις διά σωματικήν βλάβην:—

(α) δεν εισπράττεται αποζημιώσεις αναφορικώς προς οιανδήποτε μείωσιν της πιθανής διάρκειας ζωής του τραυματισθέντος, αλλά

(β) εάν η διάρκεια ζωής του τραυματισθέντος έχη μειωθή εκ της σωματικής βλάβης, το Δικαστήριον, κατά τον υπολογισμόν των αποζημιώσεων διά πόνον και ταλαιπωρίαν, δέον όπως λάβη υπ' όψιν οιανδήποτε ταλαιπωρίαν ήτις έχει προκληθή ή ήτις δυνατόν να προκληθή εκ της γνώσεως ότι η διάρκεια της ζωής αυτού έχει ούτω μειωθή.

(2) Η εν τη παραγράφω (α) του εδαφίου (1) μνεία εις αποζημιώσεις διά μείωσιν της πιθανής διάρκειας ζωής δεν περιλαμβάνει αποζημιώσεις δι' απώλειαν εισοδήματος.».

Κατάργησις
του άρθρου 58
του βασικού
νόμου και
αντικατάστασις
αυτού διά νέου
άρθρου.

4. Το άρθρον 58 του βασικού νόμου καταργείται και αντικαθίσταται διά του ακολούθου νέου άρθρου:

«Δικαίωμα
αγωγής εν
σχέσει προς
πράξιν προ-
καλούσαν
θάνατον.

58.—(1) Επί θανατώσεως προσώπου συνεπεία αστικού αδικήματος όπερ εάν δεν επηκολούθει ο θάνατος θα παρείχεν εις το τοιούτο πρόσωπον το δικαίωμα εγέρσεως αγωγής και εισπράξεως αποζημιώσεων ένεκεν του τοιούτου αστικού αδικήματος, το πρόσωπον το οποίον θα ευθύνετο διά το τοιούτον αστικόν αδίκημα εάν δεν επηκολούθει ο θάνατος, θα είναι, παρά τον θάνατον, υπόχρεον διά την καταβολήν αποζημιώσεων.

(2) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (8) ή αγωγή εγείρεται επ' ωφελεία των εξαρτωμένων του αποβιώσαντος.

(3) Διά τους σκοπούς του παρόντος άρθρου 'εξαρτώμενος' σημαίνει τους κάτωθι, ανεξαρτήτως ηλικίας—

- (α) την σύζυγον ή τον σύζυγον του αποβιώσαντος·
- (β) οιονδήποτε γονέα ή άλλον ανιόντα του αποβιώσαντος·
- (γ) οιονδήποτε πρόσωπον το οποίον ο αποβιώσας μετεχειρίζετο ως γονέα του·
- (δ) οιονδήποτε τέκνον ή άλλον κατιόντα τού αποβιώσαντος·
- (ε) οιονδήποτε πρόσωπον (μη ον τέκνον του αποβιώσαντος) το οποίον, εν περιπτώσει οιονδήποτε γάμου εν σχέσει προς τον οποίον ο αποβιώσας ήτο καθ' οιονδήποτε χρόνον μέρος, ο αποβιώσας μετεχειρίζετο ως τέκνον της οικογενείας αναφορικώς προς τον ρηθέντα γάμον·
- (στ) οιονδήποτε πρόσωπον όπερ είναι αδελφός, αδελφή, θείος ή θεία του αποβιώσαντος ή είναι τέκνον οιονδήποτε τούτων.

(4) Κατά την εξακρίβωσιν οιασδήποτε συγγενείας διά τους σκοπούς του ανωτέρω εδαφίου (3)—

- (α) πρόσωπον υιοθετηθέν δυνάμει του περί Υιοθεσίας Νόμου θεωρείται τέκνον του υιοθετούντος και ουχί τέκνον οιονδήποτε άλλου προσώπου·
- (β) οιαδήποτε συγγένεια εξ αγχιστείας, θα θεωρήται ως συγγένεια εξ αίματος, οιαδήποτε συγγένεια προς ετεροθαλή ως συγγένεια προς αμφιθαλή, και ο προγονός οιονδήποτε προσώπου ως το τέκνον του, και
- (γ) εξώγαμον τέκνον θα θεωρήται ως το γνήσιον τέκνον της μητρός του και του υποτιθεμένου πατρός του.

(5) Διά τους σκοπούς του εδαφίου (3) ανωτέρω, 'τέκνον' περιλαμβάνει κυοφορούμενον τέκνον.

(6) Οιαδήποτε αναφορά εν τω παρόντι άρθρῳ εις σωματικήν βλάβην περιλαμβάνει οιαδήποτε αιθένειαν και οιαδήποτε εξασθένισιν (κλονισμόν) της φυσικής ή πνευματικής καταστάσεως.

(7) Αγωγή δυνάμει του παρόντος άρθρου δύναται να συνίσταται εξ αξιώσεως ή να περιλαμβάνη αξίωσιν δι' αποζημιώσεις λόγω της απωλείας (bereavement).

(8) Αξίωσις δι' αποζημιώσεις λόγω απωλείας θα είναι μόνον επ' ωφελεία—

(α) της συζύγου του αποβιώσαντος ή του συζύγου της αποβιώσασης·

(β) εις ην περίπτωσιν ο αποβιώσας ήτο ανήλικος, ήτοι δεν συνεπλήρωσε το δέκατον όγδοον έτος της ηλικίας του, και όστις ουδέποτε συνήψε γάμον—

(i) των γονέων του, εάν ούτος ήτο γνήσιον τέκνον· και

(ii) της μητρός του, εάν ούτος ήτο εξώγαμον τέκνον.

(9) Το ποσόν το οποίον ήθελεν επιδικασθή ως αποζημιώσεις λόγω απωλείας ορίζεται εις £3,000.

(10) Εις ην περίπτωσιν υπάρχει αξίωσις δι' αποζημιώσεις λόγω απωλείας προς όφελος αμφοτέρων των γονέων του αποβιώσαντος, το επιδικαζόμενον ποσόν, αφαιρουμένων οιαδήποτε εξόδων μη εισπραχθέντων παρά του εναγομένου, θα καταμερίζηται εξ ίσου μεταξύ των.

(11) Η αγωγή εγείρεται υπό και επ' ονόματι του εκτελεστού ή διαχειριστού του αποβιώσαντος.

(12) Εάν—

(α) δεν υπάρχει εκτελεστής ή διαχειριστής του αποβιώσαντος, ή

(β) δεν εγερθή αγωγή εντός δώδεκα μηνών από του θανάτου του αποβιώσαντος υπό και επ' ονόματι του εκτελεστού ή διαχειριστού του αποβιώσαντος,

η αγωγή δύναται να εγερθή υπό και επ' ονόματι απάντων ή οιαδήποτε των προσώπων προς όφελος των οποίων ο εκτελεστής ή ο διαχειριστής θα ηδύνατο να εγείρη ταύτην.

(13) Δεν θα εγείρεται πέραν της μιάς αγωγής διά τον αυτόν θάνατον.

(14) Ο ενάγων εν τη αγωγή υποχρεούται να παράσχη εις τον εναγομένον ή τον δικηγόρον του πλήρη

στοιχεία των προσώπων διά τα οποία και εκ μέρους των οποίων εγείρεται η αγωγή ως και της φύσεως της αξιώσεως εν σχέσει προς την οποίαν επιδιώκεται η είσπραξις αποζημιώσεων.

(15) Εν τη αγωγή δύνανται να επιδικασθώσιν τοιαύται αποζημιώσεις, άλλαι ή αποζημιώσεις λόγω απωλείας, αίτινες αναλογούν προς την ζημίαν ήτις προκύπτει εκ του θανάτου εις τους εξαρτωμένους αντιστοίχως, και αφαιρουμένων οιονδήποτε εξόδων μη εισπραχθέντων παρά του εναγομένου, οιονδήποτε ποσόν εισπραχθέν άλλως ή ως αποζημιώσεις λόγω απωλείας θα καταμερίζεται μεταξύ των εξαρτωμένων κατά τοιαύτα μερίδια συμφώνως προς τας οδηγίας του Δικαστηρίου.

(16) Εν αγωγή δυνάμει του παρόντος άρθρου, κατά τον υπολογισμόν των πληρωτέων αποζημιώσεων εις χήραν εν σχέσει προς τον θάνατον του συζύγου της, δεν θα λαμβάνεται υπ' όψιν νέος γάμος της χήρας ή αι προοπτικάί της προς σύναψιν νέου γάμου.

(17) Εάν οι εξαρτώμενοι υποστώσιν έξοδα κηδείας εν σχέσει προς τον αποβιώσαντα, δύνανται να επιδικασθώσιν αποζημιώσεις εν σχέσει προς τα τοιαύτα έξοδα.

(18) Χρήματα κατατιθέμενα εις το Δικαστήριον προς ικανοποίησιν αγωγίμων δικαιωμάτων δύνανται να κατατίθενται ως έν ποσόν άνευ καθορισμού του μεριδίου οιονδήποτε προσώπου.

(19) Ωφελήματα άτινα έχουν περιέλθει ή θα περιέλθωσιν ή δύνανται να περιέλθωσιν εις οιονδήποτε πρόσωπον εκ της κληρονομίας ή άλλως ως αποτέλεσμα του θανάτου του δεν θα λογίζονται εν αγωγή κατά τον υπολογισμόν των αποζημιώσεων διά τον θάνατόν του.

(20) Η αγωγή δέον όπως εγείρεται εντός δύο ετών από του θανάτου του αποβιώσαντος.»

Τροποποιήσις
του βασικού
νόμου διά της
εν αυτό ενθέ-
σεως νέου
άρθρου.

5. Ο βασικός νόμος διά του παρόντος τροποποιείται διά της ενθέσεως, ευθύς μετά το άρθρον 58, του ακολούθου νέου άρθρου 58Α:

«Τόκος επί
αποζημιώσεων.

14 του 1960
50 του 1962
11 του 1963
8 του 1969
40 του 1970
58 του 1972
1 του 1980
29 του 1983
91 του 1983
16 του 1984
51 του 1984
83 του 1984
93 του 1984
18 του 1985
71 του 1985
89 του 1985

58Α. Τηρουμένων των διατάξεων των εδαφίων (2) και (3) του άρθρου 33 των περί Δικαστηρίων Νόμων του 1960 έως 1985, καθ' οιανδήποτε ενώπιον οιονδήποτε Δικαστηρίου διαδικασίαν διά την είσπραξιν αποζημιώσεων διά σωματικήν βλάβην ή θάνατον συνεπεία αστικού αδικήματος το Δικαστήριον δέον να επιδικάζη, εκτός εάν είναι ικανοποιημένον ότι συντρέχουν ειδικοί περί του αντιθέτου λόγοι, τόκον με επιτόκον 6% ετησίως επί ολοκλήρου ή μέρους του ποσού των επιδικασθεισών αποζημιώσεων, δι' ολόκληρον ή μέρος της περιόδου μεταξύ της ημερομηνίας ότε εγεννήθη το αγωγήμον δικαίωμα και της ημερομηνίας εκδόσεως της αποφάσεως, ως θέλει κρίνει πρέπον.»

6.—(1) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (2), η ισχύς του παρόντος Νόμου άρχεται την 1ην Ιανουαρίου 1986.

Έναρξις
ισχύος του
παρόντος
Νόμου.

(2) Αι διατάξεις του παρόντος Νόμου, εξαιρουμένης εκείνης του άρθρου 5, δεν εφαρμόζονται εν σχέσει προς αγωγήματα δημιουργηθέντα προ της ημερομηνίας ενάρξεως της ισχύος του παρόντος Νόμου.